

**СПРАВА «ШИШКІНА ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SHISHKINA AND OTHERS v. UKRAINE)**

(Заява № 27273/09 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 28 червня 2018 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. У заявах № 11927/13 та № 25530/13 заявники подали скарги також за статтею 2 Протоколу 4 до Конвенції на надмірну тривалість застосування підписки про невиїзд.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість судового розгляду у цих справах була надмірною та не відповідала вимозі «розумного строку» і у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, та констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

У заявах № 11927/13 та № 25530/13 заявники скаржились також за статтею 2 Протоколу 4 до Конвенції на надмірну тривалість застосування підписки про невиїзд. З огляду на всі наявні у нього матеріали Європейський суд дійшов висновку про по-

рушення Конвенції в цій частині заяв у світлі його висновків у рішенні у справі «Іванов проти України» (Ivanov v. Ukraine) (заява № 15007/02, від 07 грудня 2006 року).

У заяві № 27273/09 заявниця скаржилася також за пунктом 1 статті 6 Конвенції на невиконання або тривале виконання рішень національних судів. Європейський суд вирішив, що ця частина заяви є продовженням рішення у справі «Бурмидж та інші проти України» та має розглядатися згідно з передбачуваною у ньому процедурою. Тобто вона має бути вилучена з реєстру та передана Комітету міністрів Ради Європи з метою її вирішення в рамках вжиття заходів загального характеру на виконання пілотного рішення у справі «Юрій Миколайович Іванов проти України» (Yuriy Nikolayevich Ivanov v. Ukraine) (заява № 40450/04, від 15 жовтня 2009 року).

Крім того, у заяві № 11927/13 заявник також скаржився за іншими статтями Конвенції. З огляду на всі наявні документи Європейський суд визнав ці скарги неприйнятними та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Вирішує* об'єднати заяви;

2. *Вирішує* вилучити з реєстру справ заяву № 27273/09 в частині щодо невиконання або тривалого виконання рішень національних судів відповідно до підпункту «с» пункту 1 статті 37 Конвенції та передати її Комітету Міністрів Ради Європи з метою її вирішення в рамках вжиття заходів загального характеру на виконання пілотного рішення у справі *Іванов*;

3. *Оголошує* прийнятними скарги щодо надмірної тривалості кримінальних проваджень, відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, а також надмірної тривалості застосування підписки про невізд, а решту скарг у заяві № 11927/13 – неприйнятними;

4. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень;

5. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Протоколу № 4 до Конвенції щодо надмірної тривалості застосування підписки про невізд;

6. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».